

ANDRÉ SIBOMANA
GÆST PÅ
SOMMERSTÆVNET

YEGO-TEAMET
NY GENERATION
I MISSION

STØT RUBURA
PRÆSTER PÅ
LANDBRUGSSKOLE

AMAKURU

Forkynder og fantastisk kollega

André Sibomana er forkynder og en fantastisk kollega - som deltager her på Baptistkirkens sommerstævne i Lindenberg.

André er 42 år, gift og far til fem børn mellem 7 og 15 år. Dertil leder han udviklingsafdelingen i Rwandas baptistsamfund, AE BR, og er dermed en af de ledende medarbejdere i kirken, hvor han også har plads i forretningsudvalget. Samtidig er han præst og virker hver

søndag i en kirke i en af de fattigere bydele i hovedstaden Kigali.

André er ikke svær at finde; kig efter det store hvide smil og tag en snak eller en kop kaffe og hør mere om vores partner AE BR og livet som præst i Rwanda!

Billedtekster: Øverst prædiker André i sin kirke i Kigali, som vi besøgte til julegudstjeneste (I kan skimte juletræet i højre side). André besøger en stor grisefarm i Nordjylland, spiller bordfodbold med Anna, Emil og Andreas og undersøger om Ole og Susanne Broholm Andersen virkelig har en rigtig halmballe, der er højere end ham selv...

André om Danmark

Det er Andrés første rejse uden for Afrika - og det var nær røget i vasken efter nogle lidt for spændende timer i Istanbul lufthavn i Tyrkiet, da André mellemlandede midt under kupforsøget. Det har været spændende at komme lidt rundt i Danmark med André i ugen inden sommerstævnet, hvor vi bla. har været på københavneretur, været en tur i Nordjylland og besøge en grisefarm, besøgt Bethelkirken og spillet bordfodbold!

Efter lidt mere end en uges tid er der fire ting, som har gjort særligt indtryk på André og som han fremhæver om Danmark:

1) Danmark er et meget sikkert land. Jeg er overrasket over, at der ikke er sikkerhedsvagter og mure omkring jeres huse og intet militær på gaden, hvilket er det almindelige i hovedstaden i Kigali i Rwanda.

2) Der er ingen mennesker på vejene. I Danmark ser ud til være mest i jeres biler eller i jeres huse. Dog er jeg også imponeret over, hvor mange der cykler. I Rwanda er vejene altid fyldt med mennesker.

3) I har et smukt land, selvom det er meget fladt. Det har været utrolig spændende at se jeres landbrug og store flotte kornmarker. Og så var det en stor oplevelse at grille på stranden i Blokhus. Men vandet var alt for koldt:-)

4) Hvor har I skønne rammer, og jeg er meget glad for at få lov til at være med i jeres fællesskab her på sommerstævnet. Tak for velkomsten!

AEBR kort og godt

Baptistkirken har små 50.000 medlemmer fordelt på knap 200 menigheder, primært i den centrale og nordvestlige del af Rwanda. Kirken er startet af congolesiske baptist-flygtninge i 1960'erne og blev formelt stiftet i 1967. AEBR har egen teologisk uddannelse i Kigali og driver omkring 30 skoler og 2 sundhedsklinikker. BaptistKirken i Danmark har samarbejdet med AEBR siden 2007 og støtter i dag børneprojekter, landbrugsprojekter, kirkebyggeri og uddannelse af lokale kirkeledere.

YEGO stjæler hjerter

Ditte Skårhøj, Ernestine og Cecilie Mølbæk

Siden 2008 har unge baptister fra BBU og DBS/spejderne været engageret i samarbejdet med unge fra baptistkirken i Rwanda, AEBR. YEGO-teamet står for samarbejdet fra dansk side og er nedsat og støttet af begge organisationer til at løfte de unges internationale mission og engagement. Cecilie Mølbæk er med i YEGO-teamet og har tidligere været udsendt som ungdomsleder i Kigali i 4 mdr. og fortæller her om baggrunden for hendes engagement.

CECILIE, HVORFOR HAR DU VALGT AT BRUGE TID PÅ YEGO?

Jeg har altid haft en ide om, at jeg skulle bruge mit liv på et eller andet, der var større end mig selv. I år 2012 var jeg på studietur i Rwanda, min første gang i Afrika, og landet stjal mit hjerte. Herefter var jeg ungdomsleder i Rwanda i efteråret 13/14 og et par måneder efter jeg kom hjem, blev jeg en del af Yego-teamet. Jeg synes at det er helt vildt spændende. I Yego får jeg lov til at udvikle mig selv og samtidig kan jeg gøre en forskel.

HVAD VILLE DU SAVNE MEST, HVIS DU BOEDE I RWANDA NU?

Det jeg savnede mest, mens jeg var i Rwanda var helt ærligt et badeværelse. Vi havde "badeværelse" omme i gården. Et rum med fire rå mudder-/betonvægge, en bruser med evigt koldt vand og de sidste par måneder, efter vores udlejer lavede rummet ved siden af badeværelset til skralderum, en hel masse rotter - det var ret klamt! Nu mens jeg sidder i

Danmark igen, savner jeg helt sikkert motos (motorcykeltaxaer), mandazis (brød) og friskbagte ciabatta helt vildt og selvfølgelig også den smukke natur og alle de skønne mennesker, jeg har mødt!

HVAD ER DE STØRSTE FORSKELLE MELLEM AT VÆRE UNG I DK OG RWANDA?

I mine øjne er den største forskel vores muligheder. Jeg tror i bund og grund ikke, at der er den store forskel på unge i Rwanda og unge her. Jeg har mødt folk i Rwanda som virkelig kan gøre en kæmpe forskel i deres lokalsamfund, eller måske endda på landsplan og den samme slags mennesker har jeg mødt i Danmark. Forskellen er bare deres muligheder og de ressourcer, de har til at gøre det. Det kræver en hel del mere i Rwanda at blive hørt som ung, end det gør i Danmark, og det er lige præcis derfor, at det arbejde vi laver i YEGO er så vigtigt og gør en forskel.

HVORFOR GIVER DET OVERHOVEDET MENING AT HAVE ET SAMARBEJDE MELLEM BAPTISTKIRKEN I RWANDA OG BAPTISTKIRKEN I DANMARK?

Det giver super meget mening at samarbejde. Jeg tror, at vi i Danmark ofte har en tendens til at tænke, at alle de stakkels mennesker i Afrika har ingen mad, uddannelse og det hele er bare så synd for dem. Det var i hvert fald den opfattelse, jeg havde inden jeg kom til Rwanda første gang, og det er også en fordom jeg har mødt mange gange siden. Sådan er det bare ikke.

Vi kan virkelig lære meget af rwanderne og omvendt. I Rwanda har de eksempelvis en

helt vild opbakning til kirken. Hver søndag er der nogle gange to gudstjenester i træk og kirken er fyldt til renden. Det er der altså ikke mange danske kirker, der kan prale af. Rwanderne har samtidig også et vildt sammenhold, og er virkelig gode til at snakke med folk og byde gæster velkomne. Der er ikke meget "stranger danger" i Rwanda, noget vi herhjemme i hvert fald godt kunne lære noget af.

Det lange seje træk

På årets sommerstævne kan man møde en masse mennesker, som har gode minder og relationer til mennesker i Rwanda og Burundi.

Vi har via BaptistKirkens arkiv fået en liste over alle dem, som i en kortere eller længere periode har været udsendt af BaptistKirken og har boet i begge eller et af de to lande. Meget har ændret sig siden 1928, men listen vidner om et langt og stærkt engagement. Og for os, der er udsendt nu, får vi ofte lyst til lige at spørge tidligere udsendte om alt muligt

forskelligt: Hvordan var det at bo så langt ude på landet, som missionærerne gjorde tidligere? Hvordan blev danske baptister opfattet? Hvad står skarpest i erindringen? Hvor satte vi de største aftryk? Hvordan var det at være missionærbarn på højene?

Morten Kofoed og Line Hylleberg er sammen i Rwanda på spejdnernes Umubano-tur i 2000. I dag kolleger i international mission.

Der er mange brændpunkter i verden, og vi har ikke valgt det letteste sted til vores internationale mission, men vi har som danske baptister gjort en forskel og sat synlige aftryk

Gruppebillede fra Urukundo-turen i 1981

Billedtekster: Øverst en af vores første missionærer, Hans Emming, der i 1939 her er med til at udgrave det første dåbs-basin i Nyantanga i Rwanda. 2) Knud Rønne er punkteret i 1962. Dengang var der ikke store firhjulstrækkere til de bumlede veje, men missionen blev ikke stoppet af den grund! 3) Torben Roulund og Ragnhild Andersen i 1960'erne sammen med deres kolleger på hospitalet i Musema, hvor de begge arbejdede gennem flere år. 4) Udvidet børneflok hjemme hos Jørgen og Jytte Johansen i Nyantanga i 1994, hvor også Sinne og Gunnar Christensen boede med deres to børn i 1993/94.

gennem tiden både med hospitaler, skoler og kirker, men især hos de mange mennesker, som hørte Evangeliet og hvis historie blev flettet sammen med vores på den ene eller anden måde. Det hører vi mange vidnesbyrd om, og de gamle missionærnavne vækker stadig genklang blandt de ældre i vores søsterkirker.

Vi føler os på én og samme tid unge og gamle. Nye, fordi vi kun har boet kort tid i Rwanda/Burundi og derfor har så meget at lære om livet og opgaverne her. Og gamle, dels fordi vi har fulgt vores mission gennem mange år helt fra vi var små spejder-ulveunger, og fordi vi glæder os over, at der er mange yngre baptister, som har været i Rwanda og har fået et sus af det Afrika-engagement, vi også har oplevet ved at få lov at være Baptistkirkens udsendte.

At være kirke i Afrika minder om at spille ludo - man bliver ofte slået hjem til start. Det har vores søsterkirker desværre oplevet mange gange gennem årene. Men selv når det har været svære tider, har vi holdt fast - og det er ikke glemt. Taknemmeligheden til danske baptister er utrolig stor for vores livslange vandring sammen med vores afrikanske søstre og brødre. Den tak hører vi igen og igen - og vi vil gerne give den videre til alle jer, der trofast har fulgt og følger arbejdet på den missionsmark, der blev vores.

Det er stadig svære tider, særligt i Burundi, men vi oplever et stærkt lederskab og et samlet baptistsamfund med mod på og visioner for fremtiden, som løfter den fakkell videre, som vi tændte for 88 år siden i Musema, en

lille høj i det nordlige Burundi. Og som udsendte er vi taknemmelige for, at vi fortsat kan hilse hjemmefra med løfte om, at danske baptister også i fremtiden vil være der for dem med økonomisk støtte, tanker og forbøn.

Engagementet i Rwanda og Burundi er ikke blot langt - det er også meget bredt. Her kommer et lille overblik over de forskellige selvstændige grene af BaptistKirken, der er en vigtig del af vores fælles mission.

Kvindenetværket

I år har Kvindenetværket i Danmark indgået en partnerskabsaftale med kvinderne i Rwandas baptistkirke, AEBR. Aftalen er en synliggørelse af, at Kvindenetværket i flere år har støttet kvindegupper i Rwanda. Fra dansk side er aftalen underskrevet af leder af Kvindenetværkets partnerskabsudvalg Lise Weber-Hansen, som er i løbende kontakt med lederen af det rwandiske netværk, Laetitia. Line arbejder tæt sammen med Laetitia og har oplevet, hvor stor en glæde aftalen er for de rwandiske kvinder. De er stolte og taknemmelige og meget opsatte på at gøre det godt, så Kvindenetværket også kan være stolte af samarbejdet og opleve, at deres støtte gør en forskel. Her underskrives samarbejdsaftalen i foråret 2016.

DBSU

Danske Baptister for Sundhed og Udvikling fejrede 75 års jubilæum i 2015. En mindre, meget engageret forening, hvor mange medlemmer i en kortere eller længere periode har været udsendt for BaptistKirken som læger eller sygeplejersker eller på anden vis engageret i sundhed og udvikling.

Foreningens fokus er primært at støtte sundhedsuddannelse til enkeltpersoner i Rwanda og Burundi. Aktuelt støttes ca. 10 kvinder.

Consolate er en af de kvinder, der støttes med en videregående uddannelse til sygeplejerske - her sammen med sin dejlige familie i vores have i Bujumbura. Consolate er gift med den tidligere generalsekretær i UEBC og har været leder af klinikken i Rubura. I dag er hun leder af en klinik i udkanten af Bujumbura.

Medlemskab af foreningen koster 150 kr. om året - og alle der vil brænde for sagen er velkomne, både med eller uden erfaring fra Burundi eller Rwanda i bagagen!

Senior-volontører

Mange tidligere udsendte har på forskellig vis efter endt tjeneste fastholdt et engagement og løst opgaver i kortere perioder. Aktuelt har BaptistKirken to seniorvolontører, nemlig Hanne og Hartvig Weber-Hansen, der gennem otte år årligt er rejst til Butare i Rwanda, hvor de i perioder varierende fra 2-6 måneder har engageret sig i LLCCM, som er et børneprojekt for forældreløse børn. Ovenfor Hanne og Hartvig sammen med børnene på missionskolen i Nyantanga i begyndelsen af 1980'erne.

Sommer i Danmark

Vores børn har glædet sig meget til vi skulle til Danmark i juli måned. De sluttede i skole i slutningen af maj og den sidste tid var præget af den stemning, som er på internationale skoler: Nogle rejser fra Rwanda og kommer ikke tilbage til skolen. Venner forlader klassen og efterlader et savn og tanker om, hvordan det må være ikke at høre til nogle steder. Vores børn er meget bevidste om, at deres skoletid i Rwanda blot er en lille del af deres skoletid. Her kan I se, hvilke tanker børnene har gjort sig om hvad de vil savne, ikke vil savne eller blot glæder sig til. På billedet nydes frihedsgraderne i Trekroner, Roskilde.

5 ting vi IKKE vil savne

- ▶ At se fattige børn og dårlige huse
- ▶ At vågne om natten og have en myg inde i myggenettet
- ▶ At slå kakkellakker ihjel på badeværelset eller i køkkenet
- ▶ At blive kaldt muzungu
- ▶ At se soldater med maskinpistoler på gaden

5 ting vi VIL savne

- ▶ Det gode vejr, hver dag
- ▶ Ikke at være sammen med vores hunde Kvik og Mia
- ▶ Vores skole
- ▶ Passionsfrugt, ananas og bananer

5 ting vi vil NYDE i DK

- ▶ Venner og familie - især bedsteforældre
- ▶ At drikke vand fra vandhanen
- ▶ At der er frit rundt omkring os og ingen høje mure
- ▶ At det er nemt og billigt at få SLIK og æbler
- ▶ At cykle og løbe på løbehjul (det er træls at blive kørt i skole)

Fremtidens kirkeledere i Burundi

Baptistkirken i Burundi (UEBB) har i samarbejde med danske baptister uddannet præster i Rubura gennem generationer. Rubura er en landsby langt ude på landet i det nordlige Burundi, hvor vi har haft en missions-station og også har bygget en kirke, en sundhedsklinik og to skoler.

Dertil er der flere hektar jord, som kan dyrkes, og vi har i fællesskab med UEBB besluttet at igangsætte et landbrugsprojekt

med tredobbelt formål. For det første skal jorden udnyttes bedre, så UEBB kan få flere indtægter, som skal være med til at finansiere præstuddannelsen i fremtiden i takt med at vores tilskud nedtrappes.

For det andet vil vi inddrage og uddanne bønderne i lokalområdet i enkle men effektive landbrugsteknologier, så de kan få mere ud af deres jord. Sult og fejlernæring er stadig et stort problem i Burundi, der ligger sidst i det globale sult-indeks, der udarbejdes årligt.

For det tredje kan Rubura blive et træningscenter, hvor præster og evangelister også kan lære de nye dyrkningsmetoder, så baptistkirker i hele Burundi kan få glæde af nye teknologier.

90 procent af befolkningen lever af det, de kan dyrke på deres små jordlodder, så bedre udnyttelse af jorden er den direkte vej til uddannelse af børn, sundhedsforsikring og bedre ernæring, trivsel og udvikling.

Støt Rubura Projektet

Ledelsen har sidste år omlagt uddannelsen, så tre hold studerende roterer månedligt. De tre hold udgøres af hhv. præster, evangelister og ungdomsledere og uddannes hver i tre måneder i Rubura i løbet af et år. Mens evangelister og ungdomsledere afslutter uddannelsen efter ét år skal præsterne læse i tre år.

Det er os som danske baptister, der primært finansierer uddannelsen - med vores årlige tilskud på ca. 90.000 kr. dækker vi knap 90 procent af udgifterne. Kvinder kan fortsat ikke ordineres, men der er kvinder på evangelistuddannelsen, som drømmer om også at blive præster. For den nyvalgte kirkeledelse er det et stort ønske at få kvindelige præster!

Støt Rubura-projektet på mobile pay: 22996483, mærket "RAP" (Rubura Agro Project). Tak for støtten!